

हारावली, स्त्री. पुरुषोत्तमकृतकोषविशेषः । यथा,
“सुक्तामयातिमधुरा मष्टणावदात-
च्छायाधिरागतरलामलसद्गुणश्रीः ।
साध्वी सतां भजतु कण्ठमसी प्रियेव
हारावली विरचिता पुरुषोत्तमेन ॥”

इति तद्वृत्तश्लोकः ॥
(हारस्य आवली ।) हारश्रेणी च ॥ (यथा,
गीतगोविन्दे । ११ । १३ ।

“हारावलीतरलकाञ्चनकाञ्चिदाम-
मञ्जीरकङ्कणमणिद्युतिदौपित्तम् ॥”
हारिः, स्त्री, (हरतीति । हृ + बाहुलकात् हृञ् ।
इत्युणादिह्रस्वौ उज्ज्वलदन्तः । १८ । २४ ।) पथिक-
सन्तानः । द्यूतादिभङ्गः । इति मेदिनी ॥ रुचिरे,
चि ॥

हारिकण्ठः, पुं, (हारी मनोहरः कण्ठः कण्ठ-
रवो यस्य ।) कोकिलः । (हारी हारयुक्तः
कण्ठो यस्य ।) हारान्वितगले, चि । इति
मेदिनी ॥

हारिणिकः, पुं, (हरिणं हन्तीति । हरिण +
“पक्षिमख्यशृगान् हन्ति ।” ४ । ४ । ३५ । इति
ठक् ।) व्याधः । हरिणघातकः । इति कैचित् ॥
हारितः, पुं, पक्षिविशेषः । तत्पर्यायः । हरि-
तालुकः २ । इति जटाधरः ॥ हारीतः ३ ।
इति मेदिनी ॥ अस्य मांसगुणाः हारीतकशब्दे
द्रष्टव्याः । हरिद्वर्णः ॥ (हरितस्य हरिश्चन्द्र-
पौत्रस्यापत्यं पुमानिति । हरित + णप् । हरित-
पुत्रः । यथा, हरिवंशे । १३ । २८ ।

“हरितो रोहितस्याथ चक्षुर्हारित उच्यते ॥”
हारितकं, स्त्री, (हरितकमेव । स्त्रायं ञ्ण ।)
शाकम् । इति शब्दरत्नावली ॥

हारिद्रः, पुं, कदम्बवृक्षः । (हरिद्रया रक्तम् ।
हरिद्रा + “हरिद्रामहारजनाभ्यामज् वक्तव्यः ।”
४ । २ । २ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या ञ्ण ।)
हरिद्रारक्षिते, वि । इति मेदिनी ॥ हरिद्रा-
वर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, वृहत्संहिता-
याम् । ५ । ५८ ।

“दूर्वाकाण्डश्यामे हारिद्रे वापि निर्दिशेन्मर-
कम् ॥”

विषभेदः । यथा,—
“हरिद्रातुल्यमूलो यो हारिद्रः स उदाहृतः ।”
इति भावप्रकाशः ॥

हारी, स्त्री, सुक्ता । यथा,—
“सुक्ता सुक्ताफलं शक्तिबीजं हारी च मौक्तिकम् ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

हारी, [नृ] वि, (हारोऽस्यस्येति । इनिः ।)
हारविशेषः । यथा,—

“केयूरवान् कनककुण्डलवान् किरीटी
चारो हिरण्ययपधृतशङ्खचक्रः ।”
इति नारायणध्यानम् ।
(हरतीति । हृ + णिनिः ।) हरणकर्ता ॥
यथा, महाभारते । ३ । २ । ६५ ।

“ह्रियते वध्यमानोऽपि नरो हारिभिरिन्द्रियैः ।
विमूढमज्ञो दुष्टास्त्रैरदभ्यान्तैरिव सारथिः ॥”
मनोहरः । यथा, शाकुन्तले प्रस्तावनायाम् ।
“तवास्मि गौतरागेण हारिणा प्रसभं हृतः ।
एष राजेश दुष्मन्तः सारङ्गेणातिरंहसा ॥”

हारीतः, पुं, पक्षिभेदः । (अस्य लक्षणं गुणश्च ।
“हारीतो रक्तपित्तः स्याद्वरितोऽपि स कथ्यते ।”
हारीतो हारील इति लोके ।

“हारीतो रक्त उष्णश्च रक्तपित्तकफापहः ।
स्नेदस्वरकरः प्रोक्तः ईषहातकरश्च सः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥

आयुर्वेदे कर्त्तरि च । यथा,—
“अग्निवेशश्च भेलश्च जतुकर्णः पराशरः ।
हारीतः चारपाणिश्च जगद्गुरुस्तम्बैर्वचः ॥”

इति चरके सूत्रस्थाने प्रथमेऽध्याये ॥
सुनिभेदः । स च धर्मशास्त्रकर्ता । (यथा,
याज्ञवल्क्यः । १ । ४ ।

“मन्वद्विषिणुहारीतयाज्ञवल्क्योऽग्नौऽङ्गिराः ।
यमापस्तम्बसम्बर्त्ताः कात्यायनबृहस्पतिः ॥
पराशरव्यासश्चल्लिखिता दक्षगौतमी ।
शातातपो वशिष्ठश्च धर्मशास्त्रप्रयोजकाः ॥”

अथ च पौराणिक आसीत् । यथा, भागवते ।
१२ । ७ । ५ ।

“चत्वारिंशः काश्यपश्च सावर्णिर्भक्तव्रणः ।
वैशम्पायनहारीतो षड् वै पौराणिका इमे ॥”
कैतवः । इति मेदिनी ॥

हारीतकः, पुं, (हारीत एव । स्त्रायं कन् ।)
हारीतपक्षी । हारिल इति हरिताल इति च
भाषा । तस्य मांसगुणाः स्नादुत्वम् । कफ-
पित्तास्रदोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

हार्दं, स्त्री, (हृदयस्य भावः कर्म वा । हृदय +
“हायनान्तयुवादिभ्योऽण् ।” ५ । १ । १३० ।
इत्यण् । “हृदयस्य हृत्तेजस्यदणलसिषु ।” ६ ।

३ । ५० । इति ह्रदादेशः ।) प्रेम । स्नेहः ।
इत्यमरः । १ । ७ । २७ । (यथा, महाभारते ।
१३ । ७१ । ५२ ।

“गावो लोकांस्तारयन्ति चरन्त्यो
गावथायं संजनयन्ति लोके ।
यस्तज्जानन् न गवां हार्दमिति
स वै गन्ता निरयं पापचेताः ॥”

अभिप्रायः । यथा, भागवते । १ । ७ । ५५ ।
“अर्जुनः सहस्राज्ञाय हरेर्हार्दमथासिना ।
मणिं जहार मूर्धन्यं हिजस्य सह मूर्धजम् ॥”

हार्दी, [नृ] वि, (हार्दमस्यासीति । इनिः ।)
स्नेहयुक्तः । यथा,—
“अथ च निरुतः पुनैर्हार्दमैस्तथोज्जितः ।
स्वजनेन च सम्यक्तस्तेषु हार्दी तथाप्यति ॥”

इति देवोमाहात्म्यम् ॥
हार्यः, पुं, (ह्रियते इति । हृ + “हृल्लोप्” ।
३ । १ । १२४ । इति ण्यत् ।) विभोतकवृक्षः ।
हृत्तव्ये, चि । इति मेदिनी ॥ (यथा, कुमारे ।
५ । ७० ।

“इयञ्च तेषां पुरतो विदुश्चना
यदुदया वारणराजहात्यया ।
विलोक्य वृद्धोत्तमधिष्ठितं स्वया
महाजनः स्मरमुखो भविष्यति ॥”

हरणीयाङ्गः । तत्पर्यायः । भाष्यः २ । इति
लौलावती ॥

हालः, पुं, (हलेन क्रीडतीति । ञ्ण । यद्वा,
हलतीति । हल + “ज्वलितिकसन्तभ्यो णः ।”
३ । १ । १४० । इति णः ।) बलरामः । इति
विक्रान्तशेषः ॥ शालिवाहनराजः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ हलः । इति मेदिनी ॥

हालकः, पुं, पीतहरितवर्णाङ्गः । यथा,—
“हरितः पीतहरितच्छायः स एव हालकः ।”
इति हेमचन्द्रः ॥

हालहलं, स्त्री, विषभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥
हालहारं, स्त्री, विषभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥
हाला, स्त्री, (हल्यते कथ्यते इव चित्तमनयेति ।

हल + घञ् । टाप् ।) मद्यम् । इत्यमरः ।
२ । १० । ३८ । (पर्यायो यथा,—
“मद्यन्तु सौधुर्मेरयमिरा च मदिरा सुरा ।
कादम्बरी वारुणौ च हालापि बलवत्तमा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
तालादिनिर्यासमद्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथा, माघे १० । २१ ।

“योषिदित्यभिललाष न हालां
दुस्यजः खलु सुखादपि मानः ॥”)
हालाहः, पुं, चित्रवर्णघोटकः । इति कैचित् ॥

हालाहलं, स्त्री, पुं (हालामपि हलतीति ।
हल + अच् ।) विषभेदः । तत्पर्यायः । हाल-
हलम् २ हाहलम् ३ हलाहलम् ४ हाल-
हलम् ५ हाहालम् ६ । इति शब्दरत्नावली ॥

तस्य स्वरूपं यथा—
“गोस्तेनाभफलो गुच्छस्तालपञ्चदस्तथा ।
तेजसा यस्य दहन्ते समीपस्था द्रुमादयः ॥
असौ हालाहलो ज्ञेयः किष्किन्ध्यायां हिमा-
लये ॥

दक्षिणावधितटे देशे कोङ्कणोऽपि च जायते ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
मद्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा च वामदे
उत्तरस्थाने ३५ अध्याये ।

“कालकूटेन्द्रवत्साख्यमृङ्गीहालहादि-
कम् ॥”)

हालाहलः, पुं, (हालाहलमस्यस्येति । अच् ।)
कोटविशेषः । तत्पर्यायः । अल्लिकार कुटिल-
कोटकः ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥

हालाहलधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् । हाला-
हलस्य धरः ।) सर्पः । इति शब्दरत्नावली ॥
हालाहला, स्त्री, (हालाहलमस्यस्या इति ।
अच् । टाप् ।) सुद्रुमशिका । यथा—
“हालाहलास्वस्त्रलिका गिरिका बाल-
मूषिका ॥”

इति जटाधरः ॥